

ἀφ' οὗτου καταδιώκονται οὕτω καὶ ἡ πώλησις τοῦ ἐμπορεύματος τούτου εἶναι εὐκολός.

Οὐδεὶς ἀγνοεῖ ἐν Λονδίνῳ τὸν Ἰάκωβον Βλάκ (Jack Black) τὸν μυοθήραν τῆς βασιλίσσης. Εἶναι ἀνὴρ γνωστός ὅσον τοῦλάχιστον καὶ τῶν Παρισίων ὁ Μαγγίνος. Διέρχεται τὰς ὁδοὺς τῆς πρωτεύουσας ἐπὶ πλουσίας ἀμάξης, ἐπὶ τῶν πλαγίων τῆς ὁποίας φαίνοντ' ἐξωγραφημένοι μῦς παντικοὶ καὶ ἀπὸ τοῦ ὕψους τοῦ ὀχήματος πωλεῖ τὸ πρᾶγμα αὐτοῦ εἰς τὰς τριόδους, περιεστοιχισμένος ὑπὸ κλωθῶν περικλειόντων ζῶντας ποντικούς καὶ ὑπὸ δεμάτων μυοφθόρου δηλητηρίου τοῦ ὁποίου δοκιμάζει ἐνώπιον πάντων τὰ κεραυνοβόλα ἀποτελέσματα προσκολλῶν ἐν καταπότιον εἰς τὰ χεῖλη ζῶντος μύος ὅστις ἐκπνέει εὐθύς. Ὁ Ἰάκωβος Βλάκ εἶναι ἀληθὴς μυοδάμας καὶ πᾶσαν τὴν φήμην ὀφείλει εἰς τὴν οἰκειότητα μεθ' ἧς παίζει πρὸς τὰ ζῶα ταῦτα τὰ γνωστὰ διὰ τὴν ἀγρίαν αὐτῶν κακίαν. Μεταχειρίζεται αὐτὰ, κατὰ τινα τοῦ λαοῦ φράσιν, ὡς *γαλίδια τυφλά*. Κατὰ τὰς δημοσίους αὐτοῦ ἐκθέσεις, ὅπως ἐλκύσῃ περὶ ἑαυτὸν τὸ πλῆθος, βυθίζει τὴν χεῖρα εἰς τοὺς κλωθοὺς καὶ ἐρεθίζει ἀφόβως τοὺς ἐγκεκλεισμένους μῦς· ἔπειτα ἐξάγει διαδοχικῶς δέκα ἢ δώδεκα, εἰσάγει εἰς τὸ ἴδιον ὑποχιτώνιον, ἐπὶ τοῦ γυμνοῦ δέρματος, καὶ κρατεῖ αὐτοὺς ἐκεῖ ἐπὶ τινα λεπτά. Καὶ νομίζουσι μὲν τινες ὅτι τὰ ζῶα ταῦτα εἶναι ἐξημερωμένα καὶ διὰ τοῦτο ἐπιδεκτικὰ τοιαύτης οἰκειότητος, ἀλλ' οἱ γνωρίζοντες τὸν Ἰάκωβον γινώσκουσι κάλλιστα ὅτι οἱ μῦς αὐτοῦ εἶναι ὅσον ἄγριοι καὶ οἱ δικάσιμους εἰς τοὺς ὀχετοὺς τοῦ Λονδίνου.

Ὁ K. Mayhew, εἰς τὰς περιέρχους αὐτοῦ περὶ τοῦ πτωχοῦ Λονδίνου μελέτας, διηγεῖται ἐπίσκεψίν τινα γενομένην ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ οἶκημα τοῦ Ἰακώβου Βλάκ, εἰς Βαττερσέα. Ἡ πόλις τῆς οἰκίας ἦν κατοικεῖ στέφεται ὑπὸ πλακῶς ἐκ ζιγίου φερούσης μεγάλους γράμματα τὰς ἐξῆς λέξεις· «*Ἰάκωβος Βλάκ, μυοκτόνος τῆς Ἀσπῆς Μεγαλειότητος*.» Ὑπὲρ αὐτὴν δὲ, μετὰ τῶν ἀρχικῶν γραμμάτων V. R. (Βικτωρία Βασίλισσα), κεῖται ἐγκεχαραγμένη εἰκὼν λευκοῦ μύος.

Ὁ Ἰάκωβος Βλάκ δὲν τρέφει εἰδικῶς μόνον μῦς· τὸ οἶκημα αὐτοῦ εἶναι μεστὸν κλωθῶν περιεχόντων σκύλλους καὶ πτηνὰ παντὸς εἶδους· παρέχει δὲ καὶ ἰχθύς εἰς τὰ ἰχθυοτροφεία. Σχεδὸν καθ' ἡμέραν, ἀπὸ τῆς τετάρτης μέχρι τῆς ὀγδόης τῆς πρωίας, καταγίνεται εἰς ἀλιεῖαν καὶ οὐδέποτε ἐπανέρχεται ἄνευ ἀφθόνου λαΐας. Ἐπειδὴ δὲ οὔτε ἄγκιστρα, οὔτε δίκτυα οὔτε οὐδὲν ἄλλο ἀλιευτικὸν ἐργαλεῖον παραλαμβάνει, οὐδεὶς γινώσκει ποῖον τρόπον μεταχειρίζεται· ἐρωτώμενος περὶ τούτου, ἀποκρίνεται ὅτι ἀγρεύει τοὺς ἰχθύς διὰ τῶν χειρῶν, τοῦθ' ὕπερ φύσει διεγείρει μειδιάματα ἀπιστίας. Ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο ἐ-

βεβαίωσε καὶ τῷ K. Mayhew, ἀπιστήσαντι τὸ κατ' ἀρχὰς ὡς πάντες οἱ κάτοικοι τοῦ Βαττερσέα. Ἀλλ' ὁ Ἰάκωβος Βλάκ ὑπὸ τὴν σφραγίδα τῆς ἐχεμυθίας ἀπεκάλυψεν αὐτῷ τὸν τρόπον, καὶ ὁ K. Mayhew λέγει ὅτι οὐ μόνον ἐπείσθη ἐντελῶς ἀλλὰ καὶ ὅτι ἀπορεῖ πῶς δὲν ἐσκέφθησαν μέχρι τοῦδε οἱ ἄνθρωποι τοσοῦτον ἀπλὴν μέθοδον.

Ὁ Ἰάκωβος Βλάκ, γενόμενος κοινωνικός, διηγήθη ὁλόκληρον τὸν βίον αὐτοῦ εἰς τὸν K. Mayhew· πῶς ἀνεπτύχθη ἡ κλίσις αὐτοῦ φανείσα ἀπ' αὐτῆς τῆς ἐννεαετοῦς ἡλικίας· πῶς ἐπραξεν ἀνοήτως ἀνοίξας μέγα καρφενεῖον εἰς τὴν τράπεζαν τοῦ ὁποίου ἴστατο ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ, πλουσίως ἐνδεδυμένη ὡς κόρη τοῦ μυοδάματος· πῶς ἤρχισε νὰ ἐργάζεται διὰ τὴν κυβέρνησιν καὶ ἀπῆλαυσε τὸ δῖπλωμα τὸ ἐπιτρέπον αὐτῷ νὰ ὀνομάζεται μυοκτόνος τῆς βασιλίσσης· τέλος δὲ ὁμολόγησεν ὅτι πολλάκις, ἀγνοούσης τῆς γυναικὸς του, ἔφαγε μῦς καὶ ὅτι ἡ σὰρξ αὐτῶν ἦτο ὅσον ἡδεῖα καὶ σχεδὸν ὅσον ἄβρᾶ καὶ ἡ τῶν κονίκλων.

Ὁ Ἰάκωβος Βλάκ δὲν εἶναι ὁ μόνος ἀλλόκοτος ἄνθρωπος τοῦ εἶδους τούτου καὶ προσεχῶς θέλομεν εἰσχαγᾶν εἰς τοὺς ἀναγνώστας τὸν «*Ψυλλοκτόνον τῆς Α. Μ. τῆς βασιλίσσης Βικτωρίας*.»

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.)

## ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΕΛΩΝΕΙΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

(Συνέχ. Ὅρα φυλλ. 347 καὶ 348.)

Κατὰ τὸ ἔτος 1859 ἐκτίσθη τελωνιακὸν κατὰστημα ἐν Σύρῳ καὶ προσετέθη ἐν ἑτι πᾶτωμα εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς διαμετακομίσεως, ἐθεμελιώθη δὲ νέον εὐρύχωρον καὶ εἰς τὴν καταλληλοτέραν κατ' ἐμὲ τοῦ λιμένος θέσιν κατὰστημα ἐν Πειραιεῖ. Κατὰ τὸ 1861 ἀνεκκινήσθη τὸ τελωνιακὸν κατὰστημα τῶν Πατρῶν, κατὰ δὲ τὸ 1862 ἀνηγέρθη εἰς τὴν παραλίαν τῶν Καλαμῶν κατὰστημα ἰκανῆς διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας τοῦ τόπου χωρητικότητος.

Ταῦτα εἶναι ἐν περιλήψει τὰ γενόμενα εἰς τὴν τελωνιακὴν ὑπηρεσίαν καὶ τοιαύτη ἡ σημερινὴ κατὰστασις τῶν τελωνείων τοῦ Κράτους. Πρὸς ἐντελῇ διαρρύθμισιν καὶ τακτοποίησιν τοῦ σπουδαίου τούτου κλάδου ὑπολείπονται βεβαίως ἔτι πολλὰ ὡς κυριώτερα δὲ καὶ ἀνγκαιότερα θεωρῶ τὰ ἀκόλουθα.

α) Νὰ τελειοποιηθῇ τὸ δασμολόγιον, ἐφαρμοζομένου τοῦ συστήματος τῶν ὀρισμένων τελῶν καὶ εἰς τὰ ὀλίγα ἐμπορεύματα, τὰ ὁποῖα ἔμειναν νὰ τελωνίζονται κατ' ἐκτίμησιν, καὶ συγχωνευομένων τῶν πολλῶν κατηγοριῶν, εἰς τὰς ὁποίας ὑποδιαίρουται διάφορα εἶδη, εἰς τρόπον ὥστε ἡ κατάταξις νὰ κατασταθῇ ἀνεπίδεκτος πάσης ἀμφισβητήσεως.

Τοῦτο θέλει κατακαύσει τὰς ὀλίγας ἐριδας, ὅσαι συμβαίνουσιν ἀκόμη κατὰ τὸν τελωνισμόν τῶν ἐμπορευμάτων, θέλει ἀπκλλάξει τοὺς ἐμπόρους ἀπὸ τὰ λάθη, εἰς τὰ ὅποια ὑποπίπτουσιν ἐνίοτε κατὰ τὴν σύνταξιν τῶν διασαφήσεων των καὶ ἕνεκα τῶν ὀποιῶν ὑποβάλλονται κατὰ νόμον εἰς χρηματικὰς ποινάς, ὅταν δὲν τὰ χρεωκτηρίσωσιν ἀκριβῶς, θέλει χορηγήσῃ ἀπειρον εὐκολίαν εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας, θέλει εἰσαγάγῃ πλήρη δημοσιότητα εἰς τὰς ἐνεργείας τῶν τελωνιακῶν ὑπαλλήλων, ὅπερ, ὡς εἶπον καὶ ἀνωτέρω συντελεῖ τὰ μέγιστα εἰς τὴν περιστολὴν τῶν καταχρήσεων, καθόσον καὶ ὁ ἐλάχιστος φύλαξ θέλει εἶσθαι εἰς κατὰστασιν νὰ ἐξελέγχῃ τὴν ἀκρίβειαν τοῦ τελωνισμοῦ, καὶ τὸ κυριώτερον πάντων θέλει ἔχει τὸ ἀποτελεσμα τοῦ νὰ ὑποβάλλωνται τὰ αὐτὰ ἐμπορεύματα πανταχοῦ καὶ πάντοτε εἰς ἴσα τέλη, ὅπερ εἶναι ἀπαραίτητον διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ἰσορροπίας τοῦ ἐμπορίου καὶ τὴν ἐμφύχωσιν τοῦ νομίμου συναγωνισμοῦ. Οἱ τελωνιακοὶ δασμοὶ δὲν ὁμοιάζουσι τοὺς ἀμέσους φόρους, οἱ ὅποιοι πίπτουσιν ἐπὶ τῶν παραγωγῶν εἰς βάρος ἢ εἰς ὄφελος τῶν ὁποίων μένει συνήθως πᾶσα ἀνδρομενίωσις, καθόσον διὰ νὰ μεταβιβάσῃται αὕτη εἰς λογαριασμόν τῶν καταναλωτῶν, ἔπρεπε νὰ συμβαίῃ ὥστε καὶ ἡ τιμὴ τῶν προϊόντων ν' ἀνδρομενιῶται κατὰ λόγον τῆς ἀνδρομενίωσιν τοῦ φόρου, ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι δυνατόν νὰ γίνηται, διότι τὰς τιμὰς διέπει ὁ νόμος τῆς προσφορᾶς καὶ ζητήσεως, ἐπομένως οὔτε ὅταν ἀνδρῶν ὁ φόρος δύναται οἱ παραγωγοὶ νὰ ἐλαττώσωσι τὴν παραγωγὴν καὶ νὰ περιορίσωσι τὴν προσφορὰν εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀναγκάσωσι τοὺς καταναλωτὰς νὰ δώσωσι μεγαλύτερας τιμὰς, οὔτε πάλιν ὅταν ἐλαττοῦται ὁ φόρος δύναται νὰ ἀνδρῶν ἀμέσως καὶ ἡ παραγωγὴ ὥστε νὰ ἐπέλθῃ ἐλάττωσις τῶν τιμῶν, διότι τὰ πρὸς παραγωγὴν προϊόντων τῆς γῆς ἀπασχολημένα κεφάλαια δὲν εἶναι εὐκόλως νὰ μετατραπῶσιν εἰς ἄλλας ἐπιχειρήσεις, οὔτε διὰ προσθήκης πλεονέκτων κεφαλαίων δύναται τις νὰ πολυπλασιάσῃ προχειρῶς τὴν παραγωγὴν. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ ἐπὶ τῶν ἐξαγωγικῶν τελῶν, εἰς τὰ ὅποια ὑποβάλλονται τὰ ἐξαγόμενα προϊόντα ἐπικρατείας τινός. Δὲν ἔχει ὅμως οὕτω τὸ πρᾶγμα καὶ ἐπὶ τῶν δασμῶν τῆς εἰσαγωγῆς, οἷτινες πίπτουσιν ὁλοσχερῶς καὶ πάντοτε ἐπὶ τῶν καταναλωτῶν, καθόσον οἱ πληρόντες αὐτοὺς ἐμποροὶ θέτουσιν εἰς τὴν ἀξίαν τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος, ἀνδρῶντες ἢ ἐλαττοῦντες τὴν εἰσαγωγὴν αὐτῶν κατὰ λόγον τῆς ὑπαρχούσης ζητήσεως. Ὅπου λοιπὸν, ὡς συμβαίνει καὶ παρ' ἡμῶν, ὁ σκοπὸς τῶν τελωνείων εἶναι ἀπλῶς ταμειευτικὸς, ἢ κυβέρνησις ὀφείλει πρὸ παντὸς ἄλλου νὰ ἐπιδιώκῃ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἰσορροπίας τοῦ

ἐμπορίου, ἢ ὅποια ἀδύνατον εἶναι νὰ ἐπιτευχθῇ διὰ τοῦ συστήματος τῆς ἐκτιμήσεως καὶ ἐνόςω ὑπάρχουσιν εἰς τὸ δασμολόγιον κατηγορίαι ἐμπορευμάτων ἐπιδεκτικῶν ἀμφισβήτησεως. Ἀπὸ τοιαύτας ἀρχὰς ἀναχωρῶν φρονῶ, ὅτι εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη ν' ἀπλοποιηθῇ τὸ δασμολόγιον, συγχωνευομένων, καθ' ἣν καὶ τὰ ἐμπορικὰ ἐπιμελητήρια ἐξέφρασαν γνώμην, τῶν πολλῶν κατηγοριῶν, εἰς τὰς ὁποίας ὑποδιαιροῦνται διάφορα ἐμπορεύματα καὶ ὀριζομένου τοῦ τέλους αὐτῶν ὅσον ἐνεστί μετριωτέρου διὰ νὰ μὴ ἐπιβαρύνωνται πολὺ τὰ κατωτέρας ποιότητος εἶδη. Εἶναι ἀληθές, ὅτι ὅσον περιεκτικώτεραι γίνονται αἱ κατηγορίαι, τοσοῦτον μεγαλειτέρα ἀποβαίνει ἡ ἀδικία καὶ ἀνισότης, διότι πληρόνουν τὸ αὐτὸ τέλος ἐμπορεύματα πολὺ κατὰ τὴν ποιότητα καὶ ἀξίαν μεταξύ των διαφέροντα· ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ λησμονώμεν, ὅτι τὸ δασμολόγιον δὲν ἐπαγγέλλεται δικαιοσύνην, καὶ ὅτι εἶναι ἀπλή οἰκονομία εἰς τὴν ὁποίαν ὠδηγήθησαν ἐκ πολυχρονίου πείρας νὰ προέλθωσι τὰ εὐνομούμενα ἔθνη διὰ νὰ προλάβωσι σπουδαίας τοῦ ἐμπορίου καὶ τοῦ δημοσίου ζημίας. Τὸ δίκαιον ἔγκειται κατὰ θεωρίαν εἰς τὸ σύστημα τῆς ἐκτιμήσεως, διότι δι' αὐτοῦ ὑποτίθεται ὅτι ἕκαστον ἐμπόρευμα ὑποβάλλεται εἰς τέλος ἀνάλογον μὲ τὴν πραγματικὴν ἀξίαν του· ἀλλ' ἐνῶ ἡ θεωρία τὸ παρυσιάζει ὡς τοιοῦτον, ἡ πείρα ἐβεβαίωσεν, ὅτι ὑπ' αὐτὸ διαπράττονται τὰ μεγαλύτερα ἀδικήματα, διότι εἴτε δι' ἑλλειψιν γνώσεων, εἴτε δι' ἑλλειψιν εὐλικρινείας, εἴτε καὶ δι' ἑλλειψιν ἰσχυρᾶς θελήσεως πρὸς ἀπώθησιν τῶν φωνασικῶν τῶν ἐμπόρων, αἱ γινόμεναι παρὰ τῶν τελωνῶν ἐκτιμήσεις πόρρω ἀπέχουσι τοῦ νὰ ᾔναι σύμφωνοι μὲ τὰ πράγματα. Διὰ τοῦτο ἐπροτιμήθη πανταχοῦ τὸ σύστημα τῶν ὀρισμένων τελῶν, ὑπὸ τὸ ὅποιον πᾶς ἐμπορὸς γνωρίζει τοῦλάχιστον ἐκ τῶν προτέρων ὅποιον τὸ πληρωτέον δι' ἕκαστον ἐμπόρευμα τέλος καὶ εἶναι βέβαιος ὅτι θέλει πληρώσει τὸ αὐτὸ καὶ πᾶς ἄλλος συνάδελφός του εἰσάγων τὸ ἴδιον ἐμπόρευμα εἰς τὴν ἰδίαν ἢ ἄλλην πόλιν. Ἐπειδὴ δὲ τὸ σύστημα τοῦτο εἰσαχθέν καὶ παρ' ἡμῶν ἔφερεν, ὡς ἐξετέθη ἀνωτέρω, τὰ πλέον εὐάρεστα ἀποτελέσματα, ὀφείλομεν, ὅπως ἐπιτύχωμεν ἐντελῶς τοῦ σκοποῦ, νὰ ὠθήσωμεν τὴν ἀδικίαν τῶν συγχωνεύσεων ἐφ' ὅσον εἶναι ἀναγκαῖαι αὐταὶ διὰ νὰ ἐκλείψωσιν ὀλοτελῶς αἱ ἀναφυόμεναι περὶ τὴν κατὰταξιν διενέξεις. Καὶ τῷ ὄντι ἀφοῦ τὸ δασμολόγιόν μας παραδέχεται π. χ. νὰ τελωνίζωνται ὅλοι οἱ ἵπποι καὶ ἡμίονοι πρὸς 15 δραχ. ἕκαστος, καὶ τοὶ διαφέροντες κατὰ τὴν ἀξίαν ἀπὸ 150—1000 καὶ ἐπέκεινα δραχ., διατί τάχα νὰ μὴ παραδεχθῇ μίαν κατηγορίαν διὰ τὰ τσῆτια ἀλλὰ νὰ τὰ ἔχῃ ὑποδιηρημένα εἰς Ἀγγλικά, Γαλλικά καὶ σπινάτα, ἐνῶ ἀποβαίνει πολλάκις δύσκολος ἡ διακρι-

σις; δι' ὃν λόγον παρεδέχθη τὸ δασμολόγιον μίαν κατηγορίαν διὰ τὰς τάξεις, εἰς τὴν ὁποίαν συγχωνεύθησαν ἐσχάτως καὶ τὰ καλμοῦκα μετὰ τῶν πιλότων, διὰ τὸν αὐτὸν λόγον πρέπει νὰ ἀποτελέσῃ μίαν κατηγορίαν τὰ διάφορα εἶδη τῶν τσητίων, τῶν μαλλίνων μποχτσάδων, τῶν μανταπολμίων κτλ. Ἀλλ' αἱ ταιαῦται συγχωνεύσεις, δύναται νὰ παρατηρήσῃ τις, ἔχουσι τὸ ἄτοπον τοῦ νὰ ἐπιβαρύνωσιν ὅπωςδήποτε τὰ προστυχώτερα ἐμπορεύματα, τὰ ὁποῖα μεταχειρίζονται συνήθως αἱ ἐνδεέστεραι τοῦ λαοῦ τάξεις, καὶ νὰ καθιστῶσιν ἐλαφροτέρην τὴν φορολογίαν τῶν ἐκλεκτοτέρων, τῶν ὁποίων κάμνουσι χρῆσιν οἱ εὐποροῦντες, ἐνισχυομένης οὕτω τῆς πολυτελείας. Εἰς τὰς ἐνστάσεις ταύτας ἀπαντῶ 1) ὅτι ἐκ τῆς συγχωνεύσεως δὲν θέλουν ἐπιβαρυνθῇ εἰμὴ ἀνεπαίσθητως τὰ πρόστυχα ἐμπορεύματα, διότι ἐπὶ παντὸς εἶδους ἐμπορευμάτων ἡ κατανάλωσις τῶν κατωτέρων ποιότητων εἶναι ἀσυγκρίτως τῷ λόγῳ μεγαλητέρα τῆς τῶν καλλιτέρων καὶ ἐπομένως ἀσήμαντος προσθήκη εἰς τὸ τέλος τῆς μικροτέρας ποιότητος, ἀρκεῖ διὰ νὰ καλύψῃ τὴν ζημίαν, ἥτις θέλει ἐπέλθῃ εἰς τὸ δημόσιον ἐκ τῆς καταργήσεως τῶν ἀνωτέρων κατηγοριῶν. 2) ὅτι δὲν εἶναι πάντοτε ἀληθές, ὅτι τὰς καλλιτέρας ποιότητας μεταχειρίζονται αἱ εὐποροῦσαι τάξεις, διότι ὡς ἐκ τῆς διαρκείας τῶν τὰς προτιμῶσι πολλάκις καὶ οἱ πτωχοὶ οἱ ὁποῖοι δὲν δύνανται ν' ἀνανεώσωσι συχνὰ τὰ πράγματά των. 3) ὅτι τοὺς εὐποροῦντας δυνάμεθα ἀποτελεσματικώτερον νὰ φορολογήσωμεν ἐὰν ἀναβιδάσωμεν τὸν δασμὸν τοῦ καφέ, τῆς ζαχαρώσεως, τοῦ χαβιαρίου, τοῦ τεύου καὶ ἄλλων τοιούτων οὐχὶ τῆς πρώτης ἀνάγκης ἀντικειμένων, διότι τούτων ἡ χρῆσις παρακολουθεῖ τὸν πλοῦτον καὶ εἶναι λίαν περιορισμένη παρὰ τοῖς πτωχοῖς, καὶ 4) ὅτι ἡ πολυτέλεια δὲν πολεμεῖται διὰ τῶν τελωνιακῶν δασμῶν, ἀλλὰ διὰ τοῦ καλοῦ παραδείγματος τῶν ἐν τοῖς πράγμασι καὶ τῶν προϋχόντων παντὸς τύπου. Πρὸς βεβαίωσιν τοῦ ὅτι μικρὰ καὶ ἀνεπαίσθητος προσθήκη ἐπὶ τοῦ τέλους τῆς κατωτέρας τάξεως δύναται νὰ καλύψῃ τὴν ἐκ τῆς συγχωνεύσεως τῶν ἀνωτέρων προκύψουσαν ζημίαν ἀναφέρω τὰ ἀκόλουθα. Ἐκράτησαν ἐπὶ ἓν ἔτος λεπτομερῆ σημείωσιν τῶν εἰσαχθέντων ὑφασμάτων τὰ ὁποῖα κατὰ τὸ δασμολόγιον διακροῦνται εἰς πλείονας τῶν ἑκατὸν πενήτηκοντα κατηγοριῶν, ἐξ ὧν ἡ μὲν κατωτάτη περιλαμβάνουσα τὰ κρησόπανα καὶ τοὺς καναβίνους σάκκους, ὑποβάλλεται εἰς τέλος λεπτῶν 25 τὴν ὀκάν, τὸ δὲ τέλος τῆς ἀνωτάτης εἰς ἣν κατατάσσονται οἱ ἐκ μπλόνδας μποχτσάδες, ἀναβαίνει εἰς δρ. 420 τὴν ὀκάν, ὑπάρχουσι δὲ ἐν τῷ μεταξύ πλείστοι ἄλλαι κατηγορίαι πληρώνουσαι 80, 40, 30, 24, 20, 18, 16, 12, 10, 8, 7, 6, 4, 3, 2, καὶ 1 δραχ.

Καὶ ὁμοίως κατὰ τὴν κρατηθεῖσαν σημείωσιν ὅλα τὰ ἐντὸς τοῦ ἔτους ἐκείνου εἰσαχθέντα ὑφάσματα συνποσοῦντο εἰς 1,200,000 ὀκάδων, τὸ δὲ ἐξ αὐτῶν πληρωθὲν εἰσαγωγικὸν τέλος ἀνέβη εἰς δραχ. 900,000, ἀναλογοῦν πρὸς 75 λεπτὰ τὴν ὀκάν. Ἐκ τοῦ συνόλου αὐτῶν 500,000 ὀκάδες εἶναι πανία Ἀμερικῆς, τὰ ὁποῖα τελωνίζονται πρὸς 36 λεπτά τὰ μανταπολάμια, τὰ ὁποῖα κατὰ τὸ δασμολόγιον ὑποδιακροῦνται εἰς 3 κατηγορίας τελωνιζομένης πρὸς 55, 65 καὶ 100 λεπτὰ συμποσοῦνται εἰς 180,000 ὀκάδας καὶ ἐπλήρωσαν δραχ. 100,000 αἵτινες ἤθελον εἰσπραχθῇ ἐὰν κῦζανε κατὰ ἓν μόνον λεπτὸν τὸ τέλος τῆς ἐσχάτης κατηγορίας. Τὰ τσητία, αἵτινα καὶ αὐτὰ ὑποδιακροῦνται εἰς τρεῖς κατηγορίας μετέλως 80, 1:20 καὶ 1:60 ἀναβαίνουν εἰς 115,000 ὀκάδας ἐξ ὧν εἰσπραχθήσαν 94,000 ἥτοι πρὸς 82 λεπτὰ τὰ βαμβάκηρὰ ὑφάσματα ἐν γένει, τῶν ὁποίων τὸ τέλος διαφέρει ἀπὸ 25 λεπτὰ μέχρι 40 δραχ. συμποσοῦνται εἰς 1,000,000 ὀκάδων καὶ ἐπλήρωσαν ἅπαντα δραχ. 550,000 ἥτοι πρὸς 55 λεπτὰ τὴν ὀκάν. Οἱ μάλλινοι μποχτσάδες, οἱ ὁποῖοι διακροῦνται εἰς δύο κατηγορίας τῶν 3 καὶ 40 δραχ. καὶ εἰς τὸν τελωνισμὸν τῶν ὁποίων συμβαίνουσι καθ' ἑκάστην διενέξιν, ἠδύναντο ἄνευ ζημίας τοῦ δημόσιου νὰ συγχωνευθῶσιν εἰς μίαν καὶ νὰ ὑποβληθῶσιν ὅλοι εἰς τέλος δραχ. 3:50, διότι ἡ ὅλη αὐτῶν εἰσαγωγή συνίσταται ἐξ ὀκάδων 2872 ἀφ' ὧν ἐπλήρωσαν δραχ. 9,953.

β') Νὰ καταργηθῶσιν ὅσον ἐνεστὶ τάχιον τὰ ἐξ-γωγικά τέλη καὶ νὰ παύσῃ πᾶσα εἰσπραξις ἐγγείων φόρων εἰς τὰ τελωνεῖα, μεταβαλλομένου, ἐννοεῖται, τοῦ συστήματος τῆς ἀποδεκατώσεως καὶ ἐπιβαλλομένου τοῦ φόρου εἰς χρήματα ἀπ' εὐθείας ἐπὶ τῶν παραγωγῶν. Δύο εἶναι, ὡς ἔλαβον καὶ ἄλλοτε ἀφορμὴν νὰ ἐκθέσω, τὰ μεγάλα καὶ ἀδιόρθωτα ἐλαττώματα τοῦ συστήματος τῆς ἀποδεκατώσεως, πρῶτον ὅτι φορολογοῦν τὴν ἀκαθάριστον πρόσδοτον φορολογεῖ συνάμα τὰ πρὸς παραγωγὴν αὐτῆς κατατιθέμενα κεφάλαια καὶ ἐργασίαν, καὶ οὕτω τὰ ἀπομακρύνει ἀμφοτέρω ἀπὸ τὴν γεωργίαν, καταδικάζον αὐτὴν νὰ μένῃ περιορισμένη εἰς χεῖρας τῶν πτωχῶν καὶ ἀπαιδεύτων χωρικῶν, τῶν μὴ δυναμένων νὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς ἄλλο ἀνετώτερον καὶ ἐπικερδέστερον ἐπάγγελμα, καὶ δεύτερον ὅτι χορηγεῖ ἀπεριόριστον ἐξουσίαν εἰς τὸν φορολόγον, ὅστις διὰ νὰ βεβαιώσῃ καὶ εἰσπράξῃ τὸ δικαίωμά του δὲν ἀφίνει τὸν φορολογούμενον νὰ ἐπιχειρήσῃ ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ οὐδεμίαν πράξιν ἀναγομένην εἰς τὴν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν, τὸν ὑποβάλλει εἰς πολλὰς στενοχωρίας καὶ ἐνίοτε τὸν καταπιέζει καὶ τὸν ἀδικεῖ. Τὸ πρῶτον τῶν ἐλαττωμάτων τούτων ἐγκτεται καθ' ὅλας αὐτοῦ τὰς διαστάσεις καὶ εἰς τὸ σύστημα τῆς τῶν

τελωνείων φορολογίας τῶν προϊόντων κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐξαγωγῆς αὐτῶν, διότι καὶ ὑπὸ τοῦτο φορολογεῖται ἡ ἀκαθάριστος πρόσδοδος, οἱ δὲ παραγωγοὶ πληρώνουσι τὸν κανονισμένον φόρον ἐφ' ὧν ἐν γένει τῶν παραγομένων προϊόντων εἴτε ἐξάγονται εἴτε καταναλίσκονται ἐν τῷ τόπῳ πρὸς κατάληψιν τῆς ἀληθείας ταύτης πρέπει νὰ λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν, ὅτι εἰς πάντα τρόπον εὐρισκόμενον εἰς συγκοινωνίαν μὲ ξένας ἐπικρατείας τὴν τιμὴν τῶν προϊόντων καὶ μάλιστα ἐκείνων, τῶν ὁποίων ἡ παραγωγή ὑπερτερεῖ τὰς χρεῖας τῆς ἐσωτερικῆς καταναλώσεως, κανονίζει οὐχὶ ἡ ἐγχώριος ἀγορά, ἀλλὰ ἡ ἐξωτερικὴ ζήτησις. Ἐπομένως ὅταν προϊόν τι ἐπιβιβάζεται μὲ φόρους κατὰ τὴν ἐξαγωγήν δὲν συμφέρει ν' ἀγορασθῇ διὰ τὸ ἐξωτερικόν, εἰμὴ ὅταν ἡ ἀγορά αὐτοῦ τιμὴ ἐκπέσῃ εἰς τρόπον ὥστε μετὰ τὴν προσθήκην τῶν φόρων νὰ ἐξισοῦται μὲ τὰς τρεχούσας τιμὰς εἰς ἄλλας χώρας, ἐνθα ἐπικρατεῖ διαφορετικὸν φορολογικὸν σύστημα οὕτω π. χ. ὁ θέλων νὰ ἀγοράσῃ ποσότητά τινα ἐλαίου πρὸς ἐξαγωγήν, ἐὰν ἐν τῇ χώρᾳ ἐνθα δὲν πληρόνουνται εἰς τὰ τελωνεῖα δασμοὶ προσφέρῃ 10 τάλληρα τὴν βαρέλλαν, εἰς τὴν ἑτέραν, ἐνθα ὑπάρχουσι δασμοὶ 10 0/0 δὲν θέλει προσφέρει εἰμὴ 9 μόνον, τοῦτο δὲ θέλει ἔχει τὸ ἀποτέλεσμα ὥστε εἰς τὴν τελευταίαν χώραν ἡ ἀγορά αὐτοῦ τιμὴ τοῦ ἐλαίου νὰ ᾖ κατὰ 10 0/0 κατωτέρα τῆς τρεχούσης εἰς τὴν πρώτην, ὥστε εἰς πᾶσαν ἐπικράτειαν ὅπου ὑπάρχουσι φόροι κατὰ τὴν ἐξαγωγήν, οἱ παραγωγοὶ πληρώνουσιν ἐμμέσως τὸν ὠρισμένον φόρον δι' ὅλα ἐν γένει τὰ παραγόμενα προϊόντα, διότι ἀναγκάζονται νὰ τὰ πωλῶσιν εἰς τιμὰς μικροτέρας. Τὸ ἰδιάζον δὲ τῆς διὰ τῶν τελωνείων φορολογίας εἶναι ἐπὶ μόνων τῶν προϊόντων ἐκείνων τῶν ὁποίων δὲν γίνεται οὐδεμίαν ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν, ὡς εἶναι διὰ τὴν Ἑλλάδα ἡ Κορινθιακὴ σταφίς, τὸ δημόσιον λαμβάνει ὅσα οἱ παραγωγοὶ ζημιοῦνται διὰ τῆς ἐκπτώσεως τῶν τιμῶν, ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων προϊόντων ὅσα ἐν μέρει ἐξάγονται καὶ καταναλίσκονται, ἐνῷ οἱ παραγωγοὶ φορολογοῦνται διὰ τὸ σύνολον, εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον δὲν εἰσέρχεται εἰμὴ μόνον ὁ φόρος τῶν ἐξαγομένων. ὅπου δὲ ἠθέλησαν ν' αὐξήσουσιν τὸν δασμὸν ἵνα ἐκ τῶν ἐξαγομένων ἀποζημιωθῇ τὸ δημόσιον καὶ διὰ τὰ ἐπιτοπίως καταναλισκόμενα, ἐζημίωσαν τὰ μέγιστα τοὺς παραγωγούς, διότι ἡ ἐκπτώσις τῶν τιμῶν κατέστη μεγαλειτέρα καὶ ἴση μὲ τὸν ἐπιβληθέντα φόρον. Τοιοῦτόν τι συμβαίνει εἰς τὴν Ἑπτανήσον, ἐνθα τὸ ἔλαιον φορολογεῖται πρὸς 18 0/0 κατὰ τὴν ἐξαγωγήν, ἀλλ' ὅταν τὸ εἶδος τοῦτο πωλῇται ἐν Πελοποννήσῳ πρὸς 10 τάλληρα τὴν βαρέλλαν, ἐν Ἑπτανήσῳ δὲν δύναται νὰ ἀγορασθῇ ἐπέκεινα τῶν 8, οὕτω δὲ ὁ παράγων 10 βαρέλλας ἐ-

λαίου Πελοποννήσιος καὶ πωλῶν τὰς 9 (διότι τὴν μίαν ἀφῆρεσεν ἡ ἀποδεκάτωσις) λαμβάνει 90 τάλλ. ἐνῷ ὁ ἴσης ποσότητος παραγωγὸς ἑπτανήσιος, καίτοι φρονῶν ἴσως ὅτι μένει ἀφορολόγητος, δὲν θέλει λάβει εἰμὴ μόνον 80 τάλληρα. Τὰ ὀλίγα ταῦτα ἀρκοῦσιν εἰς ἀπόδειξιν, ὅτι ἡ διὰ τῶν τελωνείων φορολογικὴ φορολογεῖ ὅπως καὶ ἡ ἀποδεκάτωσις τὴν ἀκαθάριστον πρόσδοτον, εἰς τὴν ὁποῖαν περιλαμβάνονται τὰ κεφάλαια καὶ ἡ ἐργασία καὶ ὅτι μειονεκτεῖ τῆς ἀποδεκατώσεως καθόσον δὲν εἰσέρχονται εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον ὅλα τὰ παρὰ τῶν φορολογουμένων ἐμμέσως πληρωνόμενα. Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὸ ἕτερον τῆς ἀποδεκατώσεως τὸ ἐλάττωμα, ἦτοι τὰς ἐκ μέρους τῶν φορολόγων κατὰ τὴν βεβαίωσιν καὶ εἰσπραξίν τῶν φόρων στενοχωρίας καὶ καταπίεσεις τῶν φορολογουμένων, τοῦτο ἐκλείπει ὁλοσχερῶς ἀπὸ τὴν διὰ τῶν τελωνείων φορολογίαν, καθόσον τὸν φόρον πληρώνουσιν οἱ ἐνεργοῦντες τὴν ἐξαγωγήν ἔμποροι, οἱ δὲ φορολογούμενοι μὴ ἐρχόμενοι εἰς οὐδεμίαν μετὰ τῶν φορολόγων συνάφειαν ἐκτελοῦσιν ἀκωλύτως ὅλας τὰς ἐργασίας των καὶ πολλοὶ ἔχουσι τὴν ἰδέαν ὅτι μένουσιν ἀφορολόγητοι. Ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου εἶναι παρατηρημένον, ὅτι φυγαδεύεται τὸ ἐμπόριον καὶ ἐκπίπτει ἡ τιμὴ τῶν προϊόντων εἰς ὅσας χώρας εἰσπράττονται ἐξαγωγικοὶ δασμοί, διότι τηροῦνται ἐκεῖ κατ' ἀνάγκην πολλὰ διατυπώσεις καὶ πλεονεξίαι δυσκολίαι εἰς τὴν κίνησιν τοῦ ἐμπορίου, ἐνῷ πρῶτος ὅρος τῆς προόδου καὶ ἀναπτύξεως αὐτῶν εἶναι ἡ ταχύτης καὶ ἡ ἐλευθερία. Ὅθεν ἀνάγκη πᾶσα νὰ ἐκλείψωσι ταχέως οἱ κατὰ τὴν ἐξαγωγήν φόροι διότι τότε μόνον οἱ ἔμποροι θέλουσι λάβει ἀπόλυτον ἐλευθερίαν εἰς τὰς ἐνεργείας των, δυνάμενοι ἄνευ τινὸς περιορισμοῦ νὰ φορτώνωσιν ὅταν καὶ ὅπου εὐκολύνονται, ὅπερ θέλει συντελέσει τὰ μέγιστα εἰς τὴν ζήτησιν καὶ εἰς ἐπωφελεῖς τιμὰς πώλησιν τῶν προϊόντων τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς. Προσθετέον εἰς ταῦτα, ὅτι ἡ κατάργησις τῶν ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς φόρων θέλει καταστήσει περιττὰς τελωνιακὰς θέσεις καὶ ἐκ τῆς καταργήσεως αὐτῶν θέλει ἐπέλθῃ οὐ μικρὰ οἰκονομία εἰς τὸ δημόσιον.

(Ἔπεται συνέχεια).

## ΓΑΛΛΙΚΑΙ ΑΠΟΙΚΙΑΙ ΕΝ ΙΝΔΙΑΙ.

Σημειώσεις περὶ τῆς Καρικήλης  
καὶ τῆς χώρας αὐτῆς.

(Συνέχ. Ἰδε πολλ. 348.)

Μορφαὶ τῆς θρησκείας. — Ἡ Ἰνδικὴ λατρεῖα ἀναγνωρίζει τὸ ὑπέρτατον ὄν, αἰώνιον, ἀτελεύτητον,